

Svar (20/3 97)

Trafikministeren (Bjørn Westh):

Jeg skal henvise til mine besvarelser af spørgsmålene S 1689, S 1690 og S 1691.

Spm. nr. S 1620

Til socialministeren (6/3 97) af:

Bruno Jerup (EL):

»Vil ministeren give en redegørelse for, hvad baggrunden er for, at der er selvrisiko på 15 pct. ved erstatning for erhvervsevnetab og 5 pct. ved varig men i forbindelse med den nuværende arbejdsskadeforsikringslovgivning?«

Begrundelse

Arbejdsskadestyrelsens men-tabel er et meget skematisk grundlag, som i stor udstrækning dækker men i forhold til amputationer. Men mange andre komplikationer efter en arbejdsskade er svære at vurdere i den stive ramme, som men-tabellen udgør, f.eks. forgiftninger, betændelsestilstande osv.

Der ønskes en redegørelse for, hvorfor der er en selvrisiko, når det er en skade, man får, fordi man passer sit arbejde. Det er ikke ualmindeligt, at man får et dårligere betalt job efter en skade. Hvis man har fået nedsat sin erhvervsevne og som udgangspunkt har tjent 200.000 kr. om året, får man først erstatning for indtjening under 170.000, hvis man har været nødt til at tage et dårligere lønnet job på grund af skaden.

Svar (13/3 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

I den tidligere ulykkesforsikringslov var der en minimumsgrænse på 5% invaliditet. Invaliditeten blev vurderet på et rent medicinsk grundlag. Ved arbejdsskadeforsikringsloven fra 1978 blev der indført et todelt erstatningssystem, henholdsvis mængodtgørelse (medicinske følger) og erhvervsevnetabserstatning (sociale følger).

Minimumsgrænsen på 5% for det varige mén er en videreførelse af ulykkesforsikringslovens minimumsgrænse.

Reglen om en minimumsgrænse på 15% for erhvervsevnetabserstatning har ikke til formål at udelukke en i øvrigt berettiget gruppe fra erstatning. Bestemmelsen tilstræber alene at sikre administrationen mulighed for at afvise dyberegående behandling af et stort antal udo-kumenterbare krav om erstatning for tab som følge af mindre arbejdsskader. Bestemmelsen er begrundet i at praksis viser, at en arbejdsskade enten medfører en betragtelig nedgang i indtægten eller ingen eller kun en mindre nedgang.

I øvrigt svarer grænserne på henholdsvis 5% og 15% til de tilsvarende bestemmelser i erstatningsansvarslovens § 4 og 5.

Spm. nr. S 1761

Til fødevarerministeren (20/3 97) af:

Annette Just (FP):

»Vil ministeren søge at sikre, at EU retter sig efter WTO i den netop afgjorte sag vedrørende sikring af fri konkurrence mellem latinamerikanske og caribisk/afrikanske eksportører af bananer til EU, og at denne sikring får form af en afskaffelse af EU's særbehandling af sidstnævnte?«

Begrundelse

World Trade Organisation (WTO) har i en sag, anlagt af U.S.A., Ecuador, Guatemala, Honduras og Mexico mod EU ved en voldgift fundet, at EU's favorisering af caribiske bananeksportører er i strid med de for WTO's medlemmer gældende regler for fri handel, herunder adskillige paragraffer i General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) og en aftale om forbundne tjenesteydelser. En rapport skal nu på baggrund af afgørelsen udfærdiges, og EU har derefter mulighed for at anke dommen til WTO's Dispute Settlement Body. Forudsat at anken ikke rækker væsentligt ved den nuværende afgørelse, vil EU være bundet til enten at efterleve afgørelsen eller at betale kompensation til anklagerne i sagen i forbindelse med en bibeholdelse af EU's favorisering af de caribiske bananproducenter.